



Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PAOLO MENGOLZI
της 3ης Οκτωβρίου 2018¹

Υπόθεση C-466/16 P

**Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά**

Marquis Energy LLC

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εισαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 157/2013 – Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 – Ενεργητική νομιμοποίηση παραγωγού μη εξαγωγέα – Άμεσος επηρεασμός»

I. Εισαγωγή

1. Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί από το Δικαστήριο την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Marquis Energy κατά Συμβουλίου (T-277/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:343), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, δέχθηκε το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως που η Marquis Energy LLC είχε ασκήσει κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής², και, αφετέρου, ακύρωσε τον εν λόγω κανονισμό κατά το μέρος που αφορά τη Marquis Energy.

2. Όπως θα εκθέσω στην ανάλυση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, εκτιμώ ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy. Επομένως, η αναρριεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει, κατά την άποψή μου, να ανααιρεθεί και η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή να απορριφθεί.

3. Αν το Δικαστήριο δεχθεί την ανάλυσή μου, δεν θα υπάρχει λόγος να αποφανθεί επί των ουσιαστικών λόγων αναιρέσεως που προέβαλε το Συμβούλιο, οι οποίοι σκοπούν, ακριβώς όπως στην παράλληλη υπόθεση C-465/16 P, Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association, επί της οποίας επίσης αναπτύσσω σήμερα τις προτάσεις μου, να διαπιστωθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας³ (στο εξής: βασικός κανονισμός), σε συνδυασμό με τις διατάξεις της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

² ΕΕ 2013, L 49, σ. 10, στο εξής: επίμαχος κανονισμός.

³ ΕΕ 2009, L 343, σ. 51.

της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (GATT)⁴ (στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ). Κατά συνέπεια, θα περιοριστώ να παραπέμψω στις αναλύσεις που επικουρικώς ανέπτυξα σχετικά με αυτούς τους λόγους αναιρέσεως στο πλαίσιο των προτάσεών μου στην υπόθεση C-465/16 P (Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association).

II. Συνοπτική έκθεση του ιστορικού της διαφοράς και της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου

4. Το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε το ιστορικό της διαφοράς στις σκέψεις 1 έως 14 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Στην ανάπτυξη που ακολουθεί περιλαμβάνονται μόνο τα απαραίτητα στοιχεία για την κατανόηση των επιχειρημάτων που προβάλλονται από τους διαδίκους στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

5. Σε συνέχεια καταγγελίας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε, στις 25 Νοεμβρίου 2011, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής⁵, στην οποία επισήμαινε την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο της δειγματοληψίας για την επιλογή των καταλαμβανόμενων από την έρευνα παραγωγών-εξαγωγέων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

6. Στις 16 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή γνωστοποίησε σε πέντε εταιρίες μέλη της Growth Energy και της Renewable Fuels Association, και συγκεκριμένα στη Marquis Energy, στην Patriot Renewable Fuels LLC, στην Plymouth Energy Company LLC, στην POET LLC και στην Platinum Ethanol LLC, ότι είχαν περιληφθεί στο δείγμα των παραγωγών-εξαγωγέων⁶.

7. Στις 24 Αυγούστου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Marquis Energy το προσωρινό ενημερωτικό έγγραφο ανακοινώνοντας τη συνέχιση της έρευνας, χωρίς τη λήψη προσωρινών μέτρων, και την επέκτασή της στους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων. Το έγγραφο αυτό επισήμαινε ότι δεν ήταν δυνατόν κατά το συγκεκριμένο στάδιο να εκτιμηθεί αν οι εξαγωγές βιοαιθανόλης καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών είχαν πραγματοποιηθεί σε τιμές ντάμπινγκ, καθόσον οι περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγοί δεν διέκριναν μεταξύ εγχώριων και εξαγωγικών πωλήσεων και πραγματοποιούσαν όλες τις πωλήσεις τους προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων εγκατεστημένους στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίοι στη συνέχεια αναμείγνυαν τη βιοαιθανόλη με βενζίνη και τη μεταπωλούσαν.

8. Στις 6 Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή απέστειλε στη Marquis Energy το οριστικό ενημερωτικό έγγραφο στο οποίο εξέταζε, βάσει των στοιχείων των ανεξάρτητων εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων, την ύπαρξη ντάμπινγκ η οποία προκαλούσε ζημία στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής, και σχεδίαζε την επιβολή οριστικών μέτρων με συντελεστή 9,6 % σε εθνική κλίμακα, για περίοδο τριών ετών.

9. Στις 18 Φεβρουαρίου 2013, δυνάμει του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίμαχο κανονισμό ο οποίος επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στη βιοαιθανόλη, η οποία αποκαλείται «καύσιμη αιθανόλη», με συντελεστή 9,5 % σε εθνική κλίμακα, για περίοδο πέντε ετών.

4 ΕΕ 1994, L 336, σ. 103.

5 ΕΕ 2011, C 345, σ. 7.

6 Σε αντίθεση με τη Marquis Energy, οι λοιποί τέσσερις προαναφερθέντες παραγωγοί δεν άσκησαν δική τους προσφυγή ακυρώσεως του επίμαχου κανονισμού αλλά εκπροσωπήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου από τις επαγγελματικές ενώσεις Growth Energy και Renewable Fuels Association. Το Γενικό Δικαστήριο, με την απόφασή του της 9ης Ιουνίου 2016, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου (T-276/13, ΕΥ:Τ:2016:340), έκανε δεκτή την προσφυγή που ασκήθηκε από τις δύο αυτές ενώσεις. Η απόφαση αυτή αποτελεί το αντικείμενο της αναιρέσεως που εξετάζεται στις σημερινές προτάσεις μου επί της υποθέσεως C-465/16 P (Συμβούλιο κατά Growth Energy και Renewable Fuels Association).

10. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε επίσης, αφενός, ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 16 του επίμαχου κανονισμού, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι από την έρευνα είχε προκύψει ότι ουδείς από τους περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς είχε εξαγάγει βιοαιθανόλη στην αγορά της Ένωσης και ότι οι εξαγωγείς του συγκεκριμένου προϊόντος στην Ένωση δεν ήσαν οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης αλλά οι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων, οπότε, προκειμένου να ολοκληρώσει τη σχετική με το ντάμπινγκ έρευνα, στηρίχθηκε στα στοιχεία δύο εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων οι οποίοι είχαν δεχθεί να συνεργαστούν (σκέψη 16 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Επισήμανε, αφετέρου, ότι το Συμβούλιο διευκρίνισε, στις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 64 του επίμαχου κανονισμού, ότι έκρινε σκόπιμο τον καθορισμό περιθωρίου ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα, καθόσον η διάρθρωση του κλάδου παραγωγής βιοαιθανόλης και ο τρόπος με τον οποίο το συγκεκριμένο προϊόν είχε παρασκευαστεί και πωληθεί στην αγορά των Ηνωμένων Πολιτειών και είχε εξαχθεί στην Ένωση καθιστούσαν ανέφικτο τον καθορισμό ατομικών περιθωρίων ντάμπινγκ για τους παραγωγούς των Ηνωμένων Πολιτειών (σκέψη 17 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

11. Το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη εν συνεχεία επί του *παραδεκτού* της προσφυγής της Marquis Energy ως παραγωγού βιοαιθανόλης.

12. Στις σκέψεις 55 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, πρώτον, ότι ο επίμαχος κανονισμός *αφορά άμεσα* τη Marquis Energy, απορρίπτοντας, επιπλέον, στις σκέψεις 69 έως 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διάφορα επιχειρήματα περί του αντιθέτου που είχαν προβληθεί από το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

13. Στις σκέψεις 81 έως 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο επίμαχος κανονισμός *αφορά ατομικά* τη Marquis Energy και απέρριψε, στις σκέψεις 93 έως 106 της εν λόγω αποφάσεως, τα περί του αντιθέτου επιχειρήματα που είχαν προβάλει το Συμβούλιο και η Επιτροπή καθώς και τις λοιπές ενστάσεις των θεσμικών αυτών οργάνων όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής που εξετάστηκαν στις σκέψεις 107 έως 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

14. Όσον αφορά την *ουσία*, κατόπιν της συλλογιστικής που αναπτύχθηκε στις σκέψεις 121 έως 168 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτό το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Marquis Energy, κατά το οποίο ο επίμαχος κανονισμός συνιστά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, ακύρωσε τον επίμαχο κανονισμό κατά το μέρος που αφορά τη Marquis Energy, χωρίς να εξετάσει ούτε τα λοιπά σκέλη του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως ούτε τους λοιπούς εννέα λόγους ακυρώσεως που είχε προβάλει η Marquis Energy.

15. Κατ' ουσίαν, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο εσφαλμένως εκτίμησε ότι, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, είχε τη δυνατότητα να εφαρμόσει περιθώριο ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα και δεν είχε υποχρέωση να υπολογίσει ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ για κάθε περιληφθέντα στο δείγμα του επίμαχου κανονισμού Αμερικανό παραγωγό.

16. Προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, πρώτον, ότι, με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, ο νομοθέτης της Ένωσης είχε την πρόθεση να εκπληρώσει ειδική υποχρέωση αναληφθείσα στο πλαίσιο των συμφωνιών του ΠΟΕ, η οποία περιέχεται εν προκειμένω στα άρθρα 6.10 και 9.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ· επομένως, το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού έπρεπε να ερμηνευθεί σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα (βλ. σκέψεις 129 έως 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

17. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, στο μέτρο που η Επιτροπή είχε διατηρήσει τη Marquis Energy στο δείγμα των Αμερικανών παραγωγών και εξαγωγέων, είχε αναγνωρίσει ότι επρόκειτο για «προμηθευτή» του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, οπότε το Συμβούλιο ήταν, κατ' αρχήν, υποχρεωμένο, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, να υπολογίσει ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ και ατομικό δασμό ντάμπινγκ (βλ. σκέψεις 140 έως 168 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

18. Τέλος, τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, μολονότι υπάρχει, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, εξαίρεση από τον ατομικό υπολογισμό του ύψους του επιβαλλόμενου δασμού όταν «αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο», πράγμα που τότε επιτρέπει απλώς να κατονομαστεί η προμηθεύτρια χώρα, δηλαδή να επιβληθεί δασμός αντνιτάμπινγκ σε εθνική κλίμακα, ο όρος «ανέφικτο» πρέπει να ερμηνεύεται σε συμφωνία με τον ανάλογο όρο που χρησιμοποιείται στα άρθρα 6.10 και 9.2 της συμφωνίας αντνιτάμπινγκ του ΠΟΕ (βλ., συναφώς, σκέψη 188 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Πάντως, υπό το πρίσμα των τελευταίων διατάξεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού δεν επιτρέπει καμία εξαίρεση από την υποχρέωση επιβολής ατομικού δασμού αντνιτάμπινγκ σε περιληφθέντα στο δείγμα παραγωγό ο οποίος συνεργάστηκε στο πλαίσιο της έρευνας, όταν τα θεσμικά όργανα εκτιμούν ότι δεν είναι σε θέση να διαπιστώσουν ως προς αυτόν ατομική τιμή εξαγωγής (βλ. σκέψη 188, τελευταία περίοδος, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις διευκρινίσεις που παρασχέθηκαν από τα θεσμικά όργανα, συνήγαγε ότι το Συμβούλιο εσφαλμένως έκρινε ότι η επιβολή ατομικών δασμών αντνιτάμπινγκ για τα μέλη του δείγματος των Αμερικανών εξαγωγέων ήταν «ανέφικτη», κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού (σκέψη 197 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως), χωρίς να επαρκεί, προκειμένου να δικαιολογηθεί η εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής, το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα εκτιμούσαν ότι ήταν δύσκολο να ιχνηλατήσουν τη διαδρομή των επιμέρους πωλήσεων ή να συγκρίνουν τις κανονικές αξίες με τις αντίστοιχες τιμές εξαγωγής για τους περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς (βλ., συναφώς, σκέψεις 198 έως 200 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως). Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον επίμαχο κανονισμό λόγω παραβάσεως του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και κατά το μέρος που αφορούσε τη Marquis Energy.

III. Αιτήματα των διαδίκων

19. Το Συμβούλιο ζητεί κατά κύριο λόγο από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε πρωτοδίκως η Marquis Energy·
- να καταδικάσει τη Marquis Energy στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

20. Επικουρικώς το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να επιφυλαχθεί ως προς το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

21. Η Επιτροπή ζητεί κατά κύριο λόγο από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να κηρύξει απαράδεκτη την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή·
- να καταδικάσει τη Marquis Energy στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

22. Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

- να απορρίψει το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως η Marquis Energy και κατά τα λοιπά να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της αναιρετικής διαδικασίας.

23. Η Marquis Energy ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

IV. Ανάλυση

24. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος αφορά το παραδεκτό της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής και με αυτόν προβάλλονται εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Οι δύο άλλοι λόγοι αναιρέσεως αφορούν τις επί της ουσίας εκτιμήσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο και με αυτούς προβάλλονται εσφαλμένη ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Όπως διευκρίνισα στις εισαγωγικές μου παρατηρήσεις, θα περιοριστώ να εξετάσω το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, καθόσον εκτιμώ ότι πρέπει να γίνει δεκτό και, κατά συνέπεια, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

25. Ωστόσο, πριν εξετάσω την κατατεθείσα από το Συμβούλιο αίτηση αναιρέσεως, πρέπει να απαντήσω στην επιχειρηματολογία που η Επιτροπή προέβαλε με το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατά την οποία το κατατεθέν από τη Marquis Energy υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως είναι απαράδεκτο.

A. Επί του παραδεκτού του κατατεθέντος από τη Marquis Energy υπομνήματος επί της αιτήσεως αναιρέσεως

1. Επιχειρηματολογία της Επιτροπής

26. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το κατατεθέν από τη Marquis Energy υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως έχει υπογραφεί ηλεκτρονικά από πρόσωπο του οποίου δεν αποδείχθηκε ούτε η δικηγορική ιδιότητα ούτε η πληρεξουσιότητα. Επομένως, οι περιστάσεις αυτές, ελλείψει διορθώσεως, πρέπει να οδηγήσουν στο να κηρυχθεί απαράδεκτο το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως.

2. Εκτίμηση

27. Η επιχειρηματολογία της Επιτροπής πρέπει, κατά την άποψή μου, να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη.

28. Υπενθυμίζω ότι, κατά το άρθρο 119, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή στο υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 173, παράγραφος 2, του Κανονισμού αυτού, οι δικηγόροι υποχρεούνται να καταθέσουν στη Γραμματεία επίσημο έγγραφο ή εντολή του διαδίκου τον οποίο εκπροσωπούν.

29. Επιπλέον, από το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, για να τύχουν των προνομίων, ασυλιών και διευκολύνσεων που αναφέρει το άρθρο 43 του εν λόγω Κανονισμού, οι δικηγόροι πρέπει να αποδείξουν προηγουμένως την ιδιότητά τους με εντολή δοθείσα από τον διάδικο που εκπροσωπούν, όταν ο τελευταίος είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

30. Επομένως, δικηγόρος, προκειμένου να εκπροσωπήσει νομίμως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ενώπιον του Δικαστηρίου, συμπεριλαμβανομένης της εκπροσωπήσεως στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, πρέπει να διαθέτει επίσημο έγγραφο ή εντολή από τον εν λόγω διάδικο.

31. Εν προκειμένω, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του προσώπου που κατέθεσε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του Δικαστηρίου το υπόμνημα της Marquis Energy επί της αιτήσεως αναιρέσεως χρησιμοποιώντας λογαριασμό ο οποίος του παρείχε πρόσβαση στην εφαρμογή πληροφορικής «e-Curia»⁷, πρέπει να σημειωθεί ότι το πρωτότυπο του εν λόγω υπομνήματος υπέγραψε η P. Vander Schueren, της οποίας ούτε η δικηγορική ιδιότητα ούτε η εντολή τέθηκαν υπό αμφισβήτηση από την Επιτροπή.

32. Κατά συνέπεια, η ένσταση της Επιτροπής είναι ουσία αβάσιμη. Το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως το οποίο κατατέθηκε από τη Marquis Energy είναι, επομένως, πλήρως παραδεκτό.

B. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλονται παράβαση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

33. Κατ' ουσίαν, ο λόγος αυτός έχει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, συνάγοντας ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy, δεν έλαβε υπόψη την ερμηνεία αυτής της προϋποθέσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Με το δεύτερο σκέλος, το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι ερμήνευσε εσφαλμένως την προϋπόθεση περί ατομικού επηρεασμού, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, χωρίς να εξηγήσει ούτε να αποδείξει γιατί η Marquis Energy είχε ιδιότητες που τη διέκριναν από άλλους Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης.

34. Όπως έχω ήδη επισημάνει, εκτιμώ ότι το πρώτο σκέλος που προβάλλεται από το Συμβούλιο πρέπει να γίνει δεκτό, πράγμα το οποίο, λαμβανομένου υπόψη του σωρευτικού χαρακτήρα των δύο προϋποθέσεων του παραδεκτού που προβλέπονται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθιστά περιττή την εξέταση του δεύτερου σκέλους.

1. Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων σχετικά με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με το οποίο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο ως προς το συμπέρασμα ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy

35. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη την κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, διαπιστώνοντας όχι μόνον ότι ο επίμαχος κανονισμός παρήγε άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως της Marquis Energy, αλλά και αναδεικνύοντας, επιπλέον, ένα έμμεσο αποτέλεσμα επί της οικονομικής καταστάσεως της εταιρίας αυτής η οποία δεν εξάγει τα προϊόντα της στην αγορά της Ένωσης. Πάντως, κατά τα θεσμικά αυτά όργανα, το Δικαστήριο έχει ήδη απορρίψει, ιδίως με την απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής (C-456/13 P, EU:C:2015:284), την άποψη ότι, προκειμένου να πληρούται η προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού, αρκεί να αποδειχθεί ότι το επίμαχο μέτρο έχει

⁷ Κατ' εφαρμογήν, ιδίως, της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικής με την κατάθεση και την επίδοση διαδικαστικών εγγράφων μέσω της εφαρμογής e-Curia (EE 2011, C 289, σ. 7).

αμιγώς οικονομικές συνέπειες ή επιφέρει ανταγωνιστικό μειονέκτημα. Εν προκειμένω, η πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο απορρέει όλως ιδιαιτέρως από τις σκέψεις 72, 73, 76, 78 και 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, κατά την εφαρμογή της νομολογίας σχετικά με την προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 56 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε εσφαλμένως ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί τέτοιος επηρεασμός, αρκούσε η Marquis Energy να έχει παρασκευάσει ένα προϊόν το οποίο, σε περίπτωση εξαγωγής από τρίτον στην Ένωση, υπόκειται σε δασμό αντιντάμπινγκ. Μια τέτοια αντίληψη συγχέει το άμεσο με το έμμεσο και αυτό που έχει νομικό χαρακτήρα με αυτό που έχει οικονομικό χαρακτήρα. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η προσπάθεια της Marquis Energy, με τα υπομνήματά της ενώπιον του Δικαστηρίου, να δημιουργήσει σύγχυση ως προς το πραγματικό περιεχόμενο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ουδόλως μεταβάλλει την ανάλυση αυτή.

36. Η Marquis Energy αντιτάσσει, πρώτον, ότι το Συμβούλιο καλεί το Δικαστήριο να επανεκτιμήσει τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο, πράγμα το οποίο δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του αναιρετικού δικαστή. Επομένως, οι αιτιάσεις αυτές, που αφορούν τις πραγματικές εκτιμήσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο προέβη στις σκέψεις 66 και 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, είναι απαράδεκτες. Δεύτερον, η Marquis Energy θεωρεί πως το γεγονός ότι μεγάλες ποσότητες βιοαιθανόλης τις οποίες παρήγαγε έχουν εξαχθεί στην Ένωση και ότι η ίδια έχει χαρακτηριστεί στον επίμαχο κανονισμό ως παραγωγός/εξαγωγέας αρκούσε προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι ο εν λόγω κανονισμός την αφορά άμεσα. Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε ότι η Marquis Energy είναι Αμερικανός παραγωγός βιοαιθανόλης ο οποίος εξήγε την παραγωγή του στην Ένωση και ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι επιβάρυναν την παραγωγή αυτή, επηρέασαν τη νομική θέση της εταιρίας αυτής. Ούτως ή άλλως, στο μέτρο που οι περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγοί γνώριζαν ότι οι πωλήσεις τους προορίζονταν για εξαγωγή προς την Ένωση και, ως εκ τούτου, είχαν τιμή εξαγωγής, η έλλειψη άμεσης πωλήσεως δεν ασκεί επιρροή. Κατά τη Marquis Energy, ο επηρεασμός θα ήταν εξίσου άμεσος στην περίπτωση ενός δυνητικού εξαγωγέα του συγκεκριμένου προϊόντος στην Ένωση. Άλλωστε, η νομολογία του Δικαστηρίου η οποία παρατίθεται από τα θεσμικά όργανα προς στήριξη της απόψεώς τους δεν ασκεί επιρροή, καθόσον δεν αφορά το κριτήριο του άμεσου επηρεασμού ή αφορά μη συγκρίσιμες πραγματικές καταστάσεις.

Γ. Εκτίμηση

37. Όπως ορθώς υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία άλλωστε δεν αμφισβητείται εν προκειμένω, η έννοια του άμεσου επηρεασμού που προβλέπεται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο κριτήρια. Αφενός, η επίμαχη πράξη πρέπει να έχει *άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως* του προσώπου που επιδιώκει την ακύρωσή της. Αφετέρου, η πράξη αυτή δεν πρέπει να καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του μέτρου αυτού που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι πρέπει να έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και να απορρέει μόνον από ρύθμιση του δικαίου της Ένωσης χωρίς την εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων⁸.

38. Εν προκειμένω, μόνον η εφαρμογή του πρώτου κριτηρίου, ήτοι τα άμεσα αποτελέσματα του επίμαχου κανονισμού επί της νομικής καταστάσεως της Marquis Energy, αποτελεί αντικείμενο των επικρίσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

39. Συναφώς, πρέπει ευθύς εξαρχής να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της Marquis Energy ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως σκοπεί να θέσει προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τις πραγματικές διαπιστώσεις και εκτιμήσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο

⁸ Βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής (C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 66), και διάταξη της 10ης Μαρτίου 2016, SolarWorld κατά Επιτροπής (C-142/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:163, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

40. Πράγματι, όπως θα αναλύσω λεπτομερέστερα, φρονώ ότι το Συμβούλιο ερμηνεύει ορθότατα τις πραγματικής φύσεως προκείμενες επί των οποίων το Γενικό Δικαστήριο στήριξε το νομικό του συμπέρασμα ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy, συμπέρασμα το οποίο αμφισβητείται από τα θεσμικά όργανα. Αντιθέτως, η Marquis Energy είναι εκείνη που, σε διάφορες περιπτώσεις με τα δικόγραφα της, επιδιώκει να παραμορφώσει τις πραγματικές διαπιστώσεις και εκτιμήσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο προέβη στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

41. Διευκρινίζω συναφώς τα εξής.

42. Οι διάδικοι της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίουπραγματεύτηκαν διά μακρών το ζήτημα αν οι πέντε Αμερικανοί παραγωγοί που περιελήφθησαν στο δείγμα κατά τη διάρκεια της έρευνας, μεταξύ των οποίων η Marquis Energy, εξήγαν την παραγωγή τους βιοαιθανόλης στην Ένωση ή αν, αντιθέτως, οι εξαγωγές αυτές πραγματοποιούνταν από τους ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων.

43. Όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο επίμαχος κανονισμός διευκρινίζει ότι, επειδή ουδείς από τους πέντε περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς εξήγαγε ο ίδιος βιοαιθανόλη στην αγορά της Ένωσης, οι πωλήσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν στην (αμερικανική) εγχώρια αγορά προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων οι οποίοι εν συνεχεία αναμείγνυαν τη βιοαιθανόλη με βενζίνη προκειμένου να μεταπωλήσουν το μείγμα στην εγχώρια αγορά και να το εξαγάγουν, ιδίως, στην Ένωση.

44. Σε συνέχεια των διαφόρων διαπιστώσεων στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο προέβη στις σκέψεις 58 έως 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες δεν αμφισβητούνται με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, στη σκέψη 66 της εν λόγω αποφάσεως, ότι «αποδείχθηκε επαρκώς ότι οι πολύ μεγάλες ποσότητες βιοαιθανόλης τις οποίες αγόρασαν κατά την περίοδο της έρευνας οι οκτώ ερωτηθέντες έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων από τους πέντε περιληφθέντες στο δείγμα Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης, μεταξύ των οποίων [η Marquis Energy], εξήχθησαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους στην Ένωση. [...]».

45. Χρησιμοποιώντας μια απρόσωπη και έμμεση διατύπωση, που άλλωστε ήδη είχε χρησιμοποιηθεί στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως («[...] σημαντική ποσότητα βιοαιθανόλης προερχόμενη από [τη Marquis Energy] είχε εξαχθεί υπό κανονικές συνθήκες προς την Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας»), το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε, έστω εμμέσως, και αντιθέτως προς αυτό που η Marquis Energy υποστηρίζει ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι η εταιρία αυτή εξήγαγε η ίδια την παραγωγή της στην Ένωση.

46. Πράγματι, από τη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει κατά λογική αναγκαιότητα ότι το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η παραχθείσα από τη Marquis Energy βιοαιθανόλη είχε «αγοραστεί» από τους περιληφθέντες στην έρευνα ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων πριν εξαχθεί, από τους τελευταίους, κατά μεγάλο μέρος της στην Ένωση. Επομένως, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο απλώς διαπίστωσε ότι η βιοαιθανόλη παραγωγής της Marquis Energy είχε διοχετευθεί εμμέσως στην αγορά της Ένωσης, δηλαδή, μέσω των ανεξάρτητων εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων, αφότου οι τελευταίοι την είχαν αναμείξει με βενζίνη.

47. Κανένα χωρίο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν υποδηλώνει ότι το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε στους Αμερικανούς παραγωγούς βιοαιθανόλης την ιδιότητα του εξαγωγέα. Η έλλειψη αναγνώρισεως μιας τέτοιας ιδιότητας προκύπτει ρητώς από τη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στην οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι παραγωγός μπορεί «να επηρεάζεται ουσιωδώς» από την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ επί εισαγομένων στην Ένωση προϊόντων «ακόμη και αν δεν είναι ο εξαγωγέας των εν λόγω προϊόντων». Επιβεβαιώθηκε επίσης στη σκέψη 73 της εν λόγω αποφάσεως, κατά την οποία η Marquis Energy «παρήγαγε την καθαρή βιοαιθανόλη κατά την περίοδο της έρευνας και τα προϊόντα της ήταν ακριβώς εκείνα τα οποία οι παραγωγοί/παρασκευαστές μειγμάτων αναμείγνυαν με βενζίνη και εξήγαγαν στην Ένωση».

48. Επομένως, αντιθέτως προς αυτό που προβάλλει η Marquis Energy, το Συμβούλιο, όπως και η Επιτροπή, ουδόλως ζητεί από το Δικαστήριο να επανεκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά. Τα θεσμικά αυτά όργανα προβαίνουν, αντιθέτως, σε πιστή ανάγνωση των σχετικών σκέψεων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

49. Οι αιτιάσεις του Συμβουλίου, ακριβώς όπως αυτές τις Επιτροπής, περιορίζονται στην αμφισβήτηση του νομικού συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο, σύμφωνα με το οποίο, κατ' ουσίαν, η επιβολή δασμών αντντάμπινγκ που προβλέπει ο επίμαχος κανονισμός είχε άμεσα αποτελέσματα επί της *νομικής καταστάσεως* της Marquis Energy λόγω της ιδιότητάς της ως Αμερικανού παραγωγού βιοαιθανόλης, του οποίου ένα μέρος της παραγωγής εξήχθη στην Ένωση.

50. Πάντως, εκτιμώ ότι οι αιτιάσεις αυτές είναι βάσιμες καθόσον η αιτιολογία που παρέθεσε το Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο επίμαχος κανονισμός είχε άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως της Marquis Energy είναι, κατά την άποψή μου, ανεπαρκής και εσφαλμένη.

51. Υπενθυμίζω, κατ' αρχάς, ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, συνήγαγε από τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 60 έως 66 της εν λόγω αποφάσεως ότι η Marquis Energy επηρεαζόταν άμεσα, κατά την έννοια ιδίως της παρατιθέμενης στη σκέψη 44 της εν λόγω αποφάσεως νομολογίας, ενώ, στις σκέψεις 69 έως 79 της ίδιας αποφάσεως, απέρριψε μία προς μία τις αντιρρήσεις που το Συμβούλιο και η Επιτροπή είχαν αντιτάξει όσον αφορά το συμπέρασμα αυτό.

52. Οι σκέψεις 60 έως 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περιορίζονται σε εκτιμήσεις σχετικά με τον προορισμό, τον όγκο και τα χαρακτηριστικά της παραγωγής βιοαιθανόλης των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών, μεταξύ των οποίων η Marquis Energy. Όπως ήδη αναφέρθηκε, στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τις εκτιμήσεις αυτές ότι αποδείχθηκε επαρκώς ότι οι πολύ μεγάλες ποσότητες βιοαιθανόλης τις οποίες οι ανεξάρτητοι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων αγόρασαν από τους περιληφθέντες στο δείγμα παραγωγούς βιοαιθανόλης εξήχθησαν κατά μεγάλο μέρος τους στην Ένωση.

53. Μολονότι τέτοιες εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως δεν είναι ανακριβείς και ούτως ή άλλως δεν αμφισβητήθηκαν από το Συμβούλιο, παρά ταύτα είναι ανεπαρκείς για να αποδείξουν, όπως έκρινε, κατ' ουσίαν, το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι δασμοί αντντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον επίμαχο κανονισμό επηρέασαν *άμεσα τη νομική κατάσταση* της Marquis Energy.

54. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση ότι, πριν επιβληθούν οι δασμοί αντντάμπινγκ, η παραγωγή βιοαιθανόλης των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών, μεταξύ των οποίων η Marquis Energy, βρέθηκε στην αγορά της Ένωσης μέσω των ανεξάρτητων εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων, αφότου είχε αναμειχθεί με βενζίνη, δεν σημαίνει ότι ήδη αποδείχθηκε ότι η νομική κατάσταση της Marquis Energy τροποποιήθηκε με την επιβολή των δασμών αυτών.

55. Μια τέτοια εκτίμηση υποδηλώνει ότι κάθε παραγωγός τρίτης χώρας του οποίου τα προϊόντα βρίσκονται στην αγορά της Ένωσης επηρεάζεται άμεσα, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, από την επιβολή δασμών αντντάμπινγκ οι οποίοι αφορούν τα εν λόγω προϊόντα.

56. Πάντως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμό αντντάμπινγκ έχουν, από τη φύση τους και από την έκταση εφαρμογής τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον εφαρμόζονται γενικά στους επιχειρηματίες, και επομένως μόνο λόγω ορισμένων ειδικών περιστάσεων οι διατάξεις των κανονισμών αυτών μπορεί να αφορούν άμεσα (και ατομικά) εκείνους εκ των παραγωγών και εξαγωγέων του συγκεκριμένου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει δεδομένων σχετικών με την εμπορική

*δραστηριότητά τους*⁹.

57. Το γεγονός και μόνον ότι ένα προϊόν βρίσκεται στην αγορά της Ένωσης, έστω και σε σημαντικό όγκο, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι, άπαξ το προϊόν αυτό πληγεί με την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, ο παραγωγός του επηρεάζεται άμεσα όσον αφορά τη νομική του κατάσταση από τον εν λόγω δασμό.

58. Αν ίσχυε τούτο, ο κανονιστικός χαρακτήρας των κανονισμών αντιντάμπινγκ θα στερούνταν κάθε ερείσματος. Με άλλα λόγια, κάθε παραγωγός προϊόντος το οποίο αποτελεί αντικείμενο δασμού αντιντάμπινγκ θα θεωρούνταν αυτομάτως, εξ ορισμού, λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς του ως παραγωγού του εν λόγω προϊόντος, ως άμεσα επηρεαζόμενος από τον κανονισμό που επέβαλε τον δασμό αυτόν.

59. Το γεγονός ότι ο παραγωγός αυτός μετέσχε στην έρευνα ως περιληφθείς στο δείγμα το οποίο χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του επίμαχου κανονισμού δεν μεταβάλλει την εκτίμηση αυτή. Συγκεκριμένα, η υπαγωγή μιας επιχειρήσεως σε αντιπροσωπευτικό δείγμα στο πλαίσιο έρευνας διενεργούμενης από την Επιτροπή, μπορεί το πολύ να αποτελέσει ένδειξη ατομικού επηρεασμού του επιχειρηματία¹⁰. Αυτό δεν σημαίνει ότι η νομική κατάσταση του παραγωγού αυτού επηρεάζεται άμεσα από την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ κατά το πέρασ της έρευνας αυτής.

60. Το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε πρόωρα το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως μου φαίνεται ακόμη περισσότερο επικριτέο καθόσον, ταυτόχρονα, το Γενικό Δικαστήριο ουδέποτε αμφισβήτησε, αφενός, τη διαπίστωση που έγινε στον επίμαχο κανονισμό, και υπομνήσθηκε στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι συγκεκριμένοι παραγωγοί πραγματοποιούσαν τις πωλήσεις τους στην (αμερικανική) εγχώρια αγορά προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων με σκοπό τη μεταπώληση, από τους τελευταίους, τόσο στην αμερικανική εγχώρια αγορά όσο και στην αμερικανική εξαγωγική αγορά και, αφετέρου, τη διαπίστωση, η οποία επίσης υπομνήσθηκε στη σκέψη 65 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν ήταν δυνατόν να συγκριθούν οι κανονικές αξίες με τις αντίστοιχες τιμές κατά την εξαγωγή, διαπιστώσεις που ενισχύουν τη θέση των θεσμικών οργάνων ότι η Marquis Energy πωλούσε την παραγωγή της στην αμερικανική εγχώρια αγορά στους εν λόγω εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων και δεν ασκούσε καμία επιρροή όσον αφορά τον προορισμό και την τιμολόγηση των εξαγωγικών πωλήσεων.

61. Οι εκτιμήσεις που διατυπώνονται στις σκέψεις 70 έως 74 και 76 έως 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπό τη μορφή απορρίψεως των επιχειρημάτων που το Συμβούλιο και η Επιτροπή προέβαλαν κατά του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 67 της εν λόγω αποφάσεως, δεν είναι πειστικές.

62. Πρώτον, οι εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθενται στις σκέψεις 70 έως 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατ' ουσίαν, ο άμεσος επηρεασμός επιχειρηματία δυνάμει κανονισμού ο οποίος επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ δεν εξαρτάται από το αν ο επιχειρηματίας αυτός είναι παραγωγός ή εξαγωγέας, καθόσον ένας παραγωγός, ο οποίος δεν έχει την ιδιότητα του εξαγωγέα των εξαγόμενων προϊόντων τα οποία πλήττονται με δασμό αντιντάμπινγκ, μπορεί να «επηρεάζεται ουσιαστικά» από την επιβολή τέτοιου δασμού επί του οικείου προϊόντος, δεν δίνουν εντέλει απάντηση στο ζήτημα του άμεσου επηρεασμού της νομικής καταστάσεως της Marquis Energy από την επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ με τον επίμαχο κανονισμό.

⁹ Βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (C-156/87, EU:C:1990:116, σκέψη 17), και της 16ης Απριλίου 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

¹⁰ Βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2002, BSC Footwear Supplies κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-598/97, EU:T:2002:52, σκέψη 61), και διάταξη της 7ης Μαρτίου 2014, FESI κατά Συμβουλίου (T-134/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:143, σκέψη 58).

63. Ασφαλώς, δέχομαι ότι απλώς και μόνον η ιδιότητα ενός επιχειρηματία ως παραγωγού δεν αρκεί για να αποκλειστεί *ipso jure* ότι πληρούται η προϋπόθεση που αφορά τον άμεσο επηρεασμό του επιχειρηματία αυτού, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

64. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξηγήσει γιατί η νομική κατάσταση παραγωγού τρίτης χώρας ο οποίος πωλεί τα προϊόντα του μόνο στην εσωτερική αγορά της εν λόγω χώρας σε άλλους επιχειρηματίες οι οποίοι μεταπωλούν οι ίδιοι το προϊόν, μετά την προσθήκη άλλης ουσίας, στην εγχώρια αυτή αγορά καθώς και σε εξαγωγικές αγορές μπορεί να μεταβληθεί άμεσα από την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ επί του προϊόντος αυτού, οι οποίοι εφαρμόζονται στην αγορά της Ένωσης. Συναφώς, το γεγονός ότι, στη σκέψη 72 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε την έκφραση «επηρεάζεται ουσιωδώς», η οποία σχετίζεται με την προϋπόθεση περί ατομικού επηρεασμού, και όχι με εκείνη περί άμεσου επηρεασμού, δείχνει όχι μόνο μια προσέγγιση ορολογικής φύσεως αλλά σαφώς πιο ουσιαστικά την έλλειψη πραγματικής εξετάσεως τόσο του αντικτύπου που η επιβολή των δασμών αντιντάμπινγκ είχε στη νομική κατάσταση των περιληφθέντων στο δείγμα Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης, πράγμα που αφορά την προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού που προβλέπεται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όσο και του επιχειρήματος των θεσμικών οργάνων ότι ο επίμαχος κανονισμός είχε μόνον έμμεσο αποτέλεσμα, οικονομικής φύσεως, επί της καταστάσεως των παραγωγών αυτών, μεταξύ των οποίων η Marquis Energy.

65. Δεύτερον, όμοιες εκτιμήσεις ισχύουν για τις κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθενται στις σκέψεις 76 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

66. Κατά πρώτον, στη σκέψη 76 της αποφάσεως αυτής, η οποία αξίζει να παρατεθεί στο σύνολό της, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι, «[...] ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων επιβαρύνονται με τον δασμό αντιντάμπινγκ και ότι επιβεβαιώνεται ότι η εμπορική αλυσίδα της βιοαιθανόλης διακόπτεται κατά τρόπο ώστε να μην είναι δυνατή η μετακύλιση του δασμού αντιντάμπινγκ στους παραγωγούς, υπενθυμίζεται παρά ταύτα ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ μεταβάλλει τις νομικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες η εμπορία της βιοαιθανόλης παραγωγής των περιληφθέντων στο δείγμα παραγωγών θα πραγματοποιηθεί στην αγορά της Ένωσης. Επομένως, η νομική θέση των επίμαχων παραγωγών στην αγορά της Ένωσης θα επηρεασθεί, σε κάθε περίπτωση, άμεσα και ουσιαστικά». Άλλωστε, στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε επίσης το επιχείρημα που η Επιτροπή είχε προβάλει σχετικά με το μόνον έμμεσο αποτέλεσμα της επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ επί της καταστάσεως της Marquis Energy, επισημαίνοντας ότι εσφαλμένως η Επιτροπή «αντιτάσσεται στο γεγονός ότι επιχείρηση της εμπορικής αλυσίδας διάφορη από [τον] τελευταίο εξαγωγέα, ο οποίος διαπιστώνεται ότι επιδίδεται σε πρακτικές ντάμπινγκ, μπορεί να αμφισβητήσει δασμό αντιντάμπινγκ [...]».

67. Οι εν λόγω σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως φρονώ ότι περιλαμβάνουν δύο νομικά σφάλματα.

68. Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο παραλείπει να εξηγήσει πώς ένας παραγωγός τρίτης χώρας, όπως η Marquis Energy, ο οποίος πωλεί το προϊόν του μόνο στην *εγχώρια αγορά* της εν λόγω χώρας προς ανεξάρτητους επιχειρηματίες, οι οποίοι διαπιστώθηκε ότι ασκούν πρακτικές ντάμπινγκ, μπορεί να επηρεαστεί άμεσα όσον αφορά τη νομική του θέση από την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ οι οποίοι πλήττουν το εξαγόμενο από τους ανεξάρτητους αυτούς επιχειρηματίες προϊόν, και μάλιστα όταν οι τελευταίοι δεν μπορούν να μετακυλίσουν τους δασμούς αντιντάμπινγκ στον παραγωγό αυτόν.

69. Με άλλα λόγια, αν, στην περίπτωση την οποία το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε στις σκέψεις 76 και 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι ανεξάρτητοι έμποροι/παρασκευαστές μειγμάτων ασκούν πρακτικές ντάμπινγκ και επιβαρύνονται με το σύνολο των δασμών αντντάμπινγκ που επιβάλλονται με τον επίμαχο κανονισμό στην αγορά της Ένωσης, δύσκολα μπορώ να αντιληφθώ με ποιον τρόπο μπορεί να επηρεαστεί άμεσα από την καταβολή των δασμών αυτών η νομική κατάσταση των παραγωγών του επίμαχου προϊόντος, οι οποίοι πωλούν το προϊόν αυτό αποκλειστικά στην αμερικανική εγχώρια αγορά.

70. Σε μία τέτοια περίπτωση, ασφαλώς είναι δυνατόν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η επιβολή δασμών αντντάμπινγκ να έχει αντίκτυπο στον όγκο των πωλήσεων που πραγματοποιούν οι παραγωγοί βιοαιθανόλης στην εγχώρια αμερικανική αγορά προς ανεξάρτητους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων· συγκεκριμένα, οι τελευταίοι ενδέχεται να μειώσουν τις αγορές τους που προορίζονται για εξαγωγή στην Ένωση, χωρίς να είναι σε θέση να αντισταθμίσουν τη μείωση αυτή με την αύξηση του εφοδιασμού τους με προορισμό την αμερικανική εγχώρια αγορά ή εξαγωγικές αγορές, εκτός της αγοράς της Ένωσης. Ωστόσο, οι συνέπειες αυτές είναι οικονομικής φύσεως και, ως εκ τούτου, κατά την άποψή μου, δεν επαρκούν για να αποδειχθεί ότι η επιβολή των δασμών αντντάμπινγκ μεταβάλλει άμεσα τη νομική κατάσταση των συγκεκριμένων παραγωγών στην αγορά της Ένωσης. Στην πραγματικότητα, στην περίπτωση αυτή, και αντιθέτως προς αυτό που επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 76, δεύτερη περίοδος, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι Αμερικανοί παραγωγοί βιοαιθανόλης δεν έχουν «νομική θέση» στην αγορά της Ένωσης.

71. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο φαίνεται, τουλάχιστον σιωπηρώς, να αποδίδει σημασία στο γεγονός ότι οι συγκεκριμένοι παραγωγοί έλαβαν μέρος στην έρευνα που διεξήχθη από την Επιτροπή. Πάντως, όπως ήδη επισήμανα στο σημείο 64 των παρούσων προτάσεων, μια τέτοια συμμετοχή μπορεί, το πολύ, να ασκήσει επιρροή στο πλαίσιο της εξακριβώσεως της συνδρομής της προϋποθέσεως περί ατομικού επηρεασμού του επιχειρηματία, αλλά όχι κατά την εξέταση της προϋποθέσεως περί άμεσου επηρεασμού, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

72. Κατά δεύτερον, ούτε οι εκτιμήσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο προέβη στη σκέψη 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως οδηγούν στην απόρριψη των προαναφερθέντων και στη διαπίστωση ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy.

73. Αφενός, κατά την άποψή μου, είναι εσφαλμένη η κρίση ότι «η διάρθρωση των συμβατικών ρυθμίσεων μεταξύ των επιχειρήσεων στο πλαίσιο της εμπορικής αλυσίδας της βιοαιθανόλης δεν ασκεί καμία επιρροή στο αν ο [επίμαχος] κανονισμός αφορά άμεσα τον παραγωγό βιοαιθανόλης» και ότι η υποστήριξη του αντιθέτου «θα είχε ως συνέπεια να θεωρηθεί ότι μόνον τον παραγωγό που πωλεί απευθείας το προϊόν του στον εισαγωγέα εντός της Ένωσης μπορεί να αφορά άμεσα ο κανονισμός που επιβάλλει δασμό αντντάμπινγκ επί της παραγωγής του, όπερ ουδόλως προκύπτει από τον βασικό κανονισμό».

74. Συγκεκριμένα, η νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία άλλωστε ορθώς παρατίθεται από το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 47 και 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αποδεικνύει ότι οι περιπτώσεις στις οποίες το Δικαστήριο έκρινε παραδεκτές προσφυγές ασκηθείσες από επιχειρήσεις κατά κανονισμών που επέβαλαν δασμούς αντντάμπινγκ βασιζόνταν, μεταξύ άλλων, στη συνεκτίμηση των ιδιαιτεροτήτων των εμπορικών σχέσεων με άλλους επιχειρηματίες, ιδίως για την κατασκευή της τιμής εξαγωγής στην Ένωση.

75. Επομένως, δεν αντιλαμβάνομαι για ποιον λόγο οι ιδιαιτερότητες της διαρθρώσεως των συμβατικών ρυθμίσεων μεταξύ των Αμερικανών παραγωγών βιοαιθανόλης και των ανεξάρτητων εμπόρων/παρασκευαστών μειγμάτων θα πρέπει να εξαιρεθούν από τη λογική αυτή, και μάλιστα όταν η συνεκτίμηση αυτή θα οδηγούσε στην άρνηση του άμεσου επηρεασμού των εν λόγω παραγωγών.

76. Άλλωστε, δεν μπορώ να δεχθώ τον ισχυρισμό ότι το συμπέρασμα αυτό θα ισοδυναμούσε με αποδοχή του άμεσου επηρεασμού ενός παραγωγού μόνον αν ο τελευταίος πωλεί απευθείας την παραγωγή του στην αγορά της Ένωσης. Άλλες περιπτώσεις είναι πράγματι νοητές, ανάλογα ακριβώς με τις εμπορικές συνθήκες, όπως η πώληση σε διαμεσολαβητές/εξαγωγείς οι οποίοι συνδέονται με τον εν λόγω παραγωγό. Ούτως ή άλλως, το γεγονός ότι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, ο βασικός κανονισμός σιωπά ως προς το ζήτημα αυτό είναι άνευ σημασίας, καθόσον οι προϋποθέσεις του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως, όπως η προκειμένη, διέπονται από το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

77. Αφετέρου, σε αντίθεση με αυτό που κρίθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 78, τελευταία περίοδος, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η προσέγγιση των θεσμικών οργάνων, με την οποία συμφωνώ, δεν «συνεπάγεται περιορισμό της νομικής προστασίας των παραγωγών προϊόντων που επιβαρύνονται με δασμούς αντιντάμπινγκ αναλόγως μόνον της εμπορικής διαρθρώσεως των εξαγωγών».

78. Η προσέγγιση αυτή βασίζεται, όπως έχω ήδη αναφέρει, στην εξέταση των προϋποθέσεων σχετικά με τον άμεσο επηρεασμό των παραγωγών αυτών, οι οποίες διέπονται από το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

79. Άλλωστε, αν όπως προτείνω, διαπιστωθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αναγνωρίζοντας άμεσο επηρεασμό της Marquis Energy από τον επίμαχο κανονισμό, τούτο δεν θα σημαίνει ότι ο παραγωγός αυτός στερείται νομικής προστασίας.

80. Πράγματι, επιχειρηματίας, για τον οποίο διαπιστώνεται, χωρίς καμία αμφιβολία, ότι δεν επηρεάζεται άμεσα και ατομικά από κανονισμό ο οποίος επιβάλλει δασμούς αντιντάμπινγκ, δεν μπορεί να εμποδίζεται, συμπεριλαμβανομένης, κατά την άποψή μου, της περιπτώσεως εκούσιας παρεμβάσεως, να προβάλει το ανίσχυρο ενός τέτοιου κανονισμού ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους που έχει επιληφθεί διαφοράς σχετικής με δασμούς οι οποίοι πρέπει να καταβληθούν στις αρμόδιες τελωνειακές ή φορολογικές αρχές¹¹.

81. Επομένως, κατά την άποψή μου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο συνάγοντας ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά άμεσα τη Marquis Energy.

82. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο να κάνει δεκτό το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως και να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

83. Επομένως, μόνον επικουρικός πρέπει να εξεταστούν οι επί της ουσίας λόγοι αναιρέσεως που διατύπωσε το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, με τους οποίους προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

84. Όπως διευκρίνισα στις εισαγωγικές μου παρατηρήσεις, δεδομένου ότι αυτοί οι λόγοι αναιρέσεως ταυτίζονται με εκείνους που προβάλλει το Συμβούλιο στην υπόθεση C-465/16 P, παραπέμπω στις σχετικές αναλύσεις που, επικουρικός, περιλαμβάνονται στις σημερινές προτάσεις μου επί της εν λόγω υποθέσεως.

¹¹ Βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, απόφαση της 17ης Μαρτίου 2016, Portmeirion Group (C-232/14, EU:C:2016:180, σκέψεις 23 έως 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Υπενθυμίζω ότι, σε αυτό το πλαίσιο, το Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να διαπιστώσει το ανίσχυρο πράξεως της Ένωσης και ότι δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου οφείλει να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την εκτίμηση του κύρους αν το εν λόγω δικαστήριο κρίνει ότι ένας ή περισσότεροι λόγοι ανισχύρου που προβλήθηκαν ενώπιόν του είναι βάσιμοι: βλ., συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 10ης Ιανουαρίου 2006, IATA και ELFAA (C-344/04, EU:C:2006:10, σκέψεις 27 έως 32), και της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açucares κατά Επιτροπής (C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψεις 44 έως 48).

V. Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

85. Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση, ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει.

86. Εκτιμώ ότι το Δικαστήριο είναι σε θέση να αποφανθεί επί του παραδεκτού της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής, η οποία αμφισβητήθηκε από το Συμβούλιο. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση, κατά την άποψή μου, ότι η προσφυγή της Marquis Energy είναι απαράδεκτη, καθόσον η επιχείρηση αυτή δεν απέδειξε ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλει ο επίμαχος κανονισμός την αφορούν άμεσα, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

VI. Επί των δικαστικών εξόδων

87. Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αναίρεση είναι βάσιμη και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Το άρθρο 138 του ίδιου Κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ως άνω Κανονισμού, ορίζει, στην παράγραφό του 1, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Το δε άρθρο 140 του εν λόγω Κανονισμού προβλέπει, στην παράγραφό του 1, ότι τα θεσμικά όργανα που έχουν παρέμβει στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και, στην παράγραφό του 3, ότι το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και αν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις προηγούμενες παραγράφους, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

88. Δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει, κατά την άποψή μου, να γίνει δεκτό και η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, προτείνω να καταδικαστεί η Marquis Energy στα δικαστικά έξοδα στα οποία το Συμβούλιο υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

89. Περαιτέρω, προτείνω η Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

VII. Πρόταση

90. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2016, Marquis Energy κατά Συμβουλίου (T-277/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:343).
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή.
- 3) Ορίζει ότι η Marquis Energy φέρει τα δικαστικά της έξοδα και την καταδικάζει στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα τόσο ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και ενώπιον του Δικαστηρίου.